

**ХІІІ Всеукраїнська науково-практична дистанційна конференція
«Облік, оподаткування і контроль: теорія та методологія»
6 грудня 2024 року, м. Тернопіль**

2018. Вип. 5. С. 172-176.

5. Скаун Ю.В. Особливості побудови системи обліку та аналіз ефективності використання основних засобів підприємства. 2020. URL: <chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/lib/33310/2/%d0%a1%d0%ba%d0%b0%d0%ba%d1%83%d0%bd.pdf>

Юрій ДАВИДЕНКО

аспірант

Західноукраїнський національний університет

м. Тернопіль, Україна

СТАЛИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВА ТА ПОКАЗНИК ЙОГО ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ

Стратегічне управління сталим розвитком є важливим інструментом для досягнення цілей сталого розвитку (ЦСР), визначених ООН у рамках Порядку денного на період до 2030 року. Конкуренція та економічна нестабільність примушують підприємства налаштовуватися до виникнення потенціальних небезпек в їхній роботі, які, як наслідок, спричиняють до кризових становищ.

Стратегічне управління сталим розвитком — це комплексний процес, що поєднує довгострокове планування, управління ресурсами та прийняття рішень для забезпечення економічної, екологічної та соціальної стійкості. Ця концепція набуває дедалі більшого значення у сучасному світі через загрози зміни клімату, виснаження природних ресурсів, соціальної нерівності та інші глобальні виклики. Воно включає в себе процес управління персоналом, оптимального використання наявних ресурсів, гнучкого реагування та своєчасного впровадження змін в організації, які відповідають умовам зовнішнього середовища та дозволяють досягти конкурентних переваг, що забезпечує ефективне функціонування організації та довгострокову прибутковість. Компоненти стратегічного управління сталим розвитком представлено нами так.

Компонент	Опис
Формування стратегічного бачення	Визначення довгострокових цілей, які враховують баланс між економічним зростанням, соціальним добробутом і захистом довкілля.
Аналіз середовища	Оцінка внутрішніх і зовнішніх чинників, які впливають на організацію, регіон чи країну. Використання інструментів, таких як SWOT-аналіз, PESTEL-аналіз, аналіз стейкхолдерів.
Розробка стратегій	Стратегії сталого розвитку передбачають заходи для зменшення негативного впливу на довкілля, забезпечення соціальної справедливості та економічної стійкості. Інтеграція принципів сталого

**XIII Всеукраїнська науково-практична дистанційна конференція
«Облік, оподаткування і контроль: теорія та методологія»
6 грудня 2024 року, м. Тернопіль**

	розвитку у всі рівні управління.
Реалізація стратегій	Застосування механізмів для впровадження запланованих заходів. Створення чіткої системи управління проектами та моніторингу.
Моніторинг і оцінка	Регулярне вимірювання прогресу за допомогою ключових показників ефективності (KPIs). Внесення корективів у стратегії на основі отриманих результатів.
Інновації та адаптація	Використання інноваційних технологій та рішень для підвищення ефективності. Постійне оновлення стратегій відповідно до змін у зовнішньому середовищі.

Сталий розвиток вважається процесом організаційних змін, який систематично організовує, мотивує, контролює та адаптує. Це набір взаємопов'язаних ресурсів і заходів, які перетворюють вхідні фактори (структуру, технологію, продукти, виробничі відносини тощо). Розробка менеджменту з новими характеристиками є частиною реалізації стратегії компанії та спрямована на забезпечення економічної безпеки та розвитку підприємства.

Процес сталого розвитку включає ініціювання, планування та реалізацію різноманітних організаційних змін, у тому числі: зміни у виробничих процесах, продукції, організаційних структурах, механізмах координації, організаційній культурі тощо. Нами пропонуються такі ключові принципи стратегічного управління сталим розвитком.

Ключові принципи стратегічного управління сталим розвитком

Принцип	Опис
Системність	Урахування взаємозв'язків між екологічними, соціальними та економічними аспектами.
Довгостроковий підхід	Планування з акцентом на майбутнє покоління.
Інклюзивність	Залучення всіх зацікавлених сторін до процесу прийняття рішень.
Прозорість і підзвітність	Забезпечення відкритого діалогу та звітування про результати.

Розроблені принципи сталого розвитку визначають положення, які є найбільш важливими при управлінні процесом змін на підприємстві та є, по суті, рекомендаціями, яких слід дотримуватись під час ініціювання та впровадження організаційних змін.

Концепція механізму стратегічного управління сталим розвитком базується на такому баченні сенсу корпоративного існування. По-перше, підприємства існують для задоволення потреб зовнішнього середовища. Підприємство є відкритою системою, і врешті-решт воно може вижити лише за рахунок задоволення потреб. Якщо компанія продовжує задовольняти потреби своїх клієнтів, вона обов'язково отримає підтримку, необхідну для продовження роботи. По-друге, підприємництво існує, щоб задовольняти потреби власників і отримувати прибуток. Прибуток — це винагорода за ризик і зусилля, вкладені в організацію та ведення бізнесу. І третє. Підприємства існують, щоб задовольнити низку інших потреб: постачальники, що приносять задоволення, зацікавлені в споживанні їхньої продукції.

Фінансова стійкість підприємства це такий його фінансовий стан, що досягається

**ХІІІ Всеукраїнська науково-практична дистанційна конференція
«Облік, оподаткування і контроль: теорія та методологія»
6 грудня 2024 року, м. Тернопіль**

значною високою питомою вагою власного капіталу у загальній сумі фінансових ресурсів. Коефіцієнт фінансової стійкості - індикатор, який говорить про здатність підприємства залишатися платоспроможною в довгостроковій перспективі. Коефіцієнт фінансової стійкості розраховується як співвідношення суми власного капіталу і довгострокових зобов'язань до суми пасивів. Значення коефіцієнта вказує, яку частку активів компанія здатна фінансувати за рахунок постійного капіталу і капіталу, залученого на довгостроковій основі [1].

Список використаних джерел:

1. Кобилецький В. Р., Коефіцієнт фінансової стійкості / В. Р. Кобилецький // Онлайн-журнал «Financial Analysis online» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://analizua.com/slovník-ekonomichnikh-terminiv/349-koefitsient-finansovoji-stijkosti> (дата перегляду: 21.12.2024)

Юрій КАВУЛИЧ

здобувач кафедри фінансового контролю та аудиту
Західноукраїнський національний університет
м.Тернопіль, Україна

**НАПРЯМКИ ПОЛІПШЕННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ БУДІВЕЛЬНОГО
ПІДПРИЄМСТВА**

Будівельна галузь має специфічні характеристики, які впливають на оцінку фінансового стану підприємств. До них належать сезонність, тривалість будівельних циклів, висока капіталоємність і залежність від інвестицій та кредитування.

1. Сезонність діяльності ускладнює розподіл доходів і потребує врахування сезонних коливань при фінансовому плануванні.
2. Тривалі будівельні цикли можуть створювати труднощі з ліквідністю, що вимагає особливого підходу до оцінки фінансового стану.
3. Ризики проектів (затримки, підвищення вартості матеріалів, зміни в законодавстві) потребують консервативних методів оцінки.
4. Для оцінки фінансового стану необхідні спеціальні показники, такі як коефіцієнти освоєння кошторисної вартості та дебіторська заборгованість.
5. Інвестиційна активність вимагає ретельного аналізу джерел фінансування та структури капіталу для зниження фінансових ризиків.
6. Державне регулювання впливає на фінансові стратегії підприємств, що вимагає адаптації до змін у законодавстві.
7. Стратегічне планування є необхідним для стабільності фінансового стану підприємств, враховуючи специфіку галузі та ринкові тенденції.